

169-54

CLAIMS TRIBUNAL

54
دیوان داوری دعاری ایران - ایالات متحدہ

ORIGINAL DOCUMENTS IN SAFE

Case No. 169

Date of filing: 24 July 89

** AWARD - Type of Award Interlocutory
- Date of Award 24 July 89
_____ pages in English _____ 7 pages in Farsi

** DECISION - Date of Decision _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

** CONCURRING OPINION of _____
- Date _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

** SEPARATE OPINION of _____
- Date _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

** DISSENTING OPINION of _____
- Date _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

** OTHER; Nature of document: _____

- Date _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

IRAN-UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL

دیوان دآوری دعاری ایران - ایالات متحدہ

INTERLOCUTORY AWARD

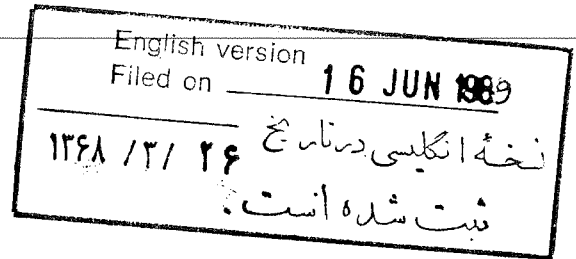
Case No. 169

Chamber Three

پرونده شماره ۱۶۹

شعبه سه

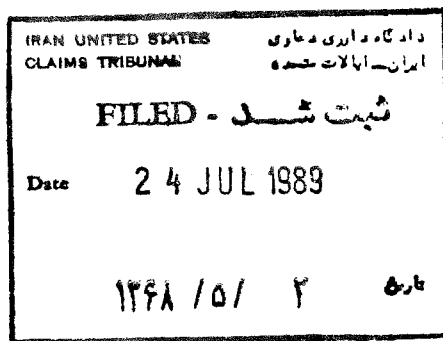
حکم شماره ۳-۱۶۹-۶۹ آ.ی.تی.ال.

استیون جوزف دانیال پور،
خواهان،

- ۰ -

دولت جمهوری اسلامی ایران،
خوانده.

قرار اعدادی

اول - چریان رسیدگی

۱ - در ۲۷ آذرماه ۱۳۶۰ [۱۸ دسامبر ۱۹۸۱] استیون جوزف دانیال پور ("خواهان") دادخواستی علیه جمهوری اسلامی ایران ("ایران") به دیوان تسلیم و طی آن بابت سلب مالکیت ادعایی در اوایل سال ۱۹۸۰ از علایق مالکانه خود در شرکت سهامی کارخانجات بافندگی سنکور و نیز در یک مرغداری و یک باغ میوه در ایران مبلغ -/۱۲,۶۳۲,۰۶۴ دلار آمریکا مطالبه نمود. ایران در تاریخ دهم خردادماه ۱۳۶۱ [۳۱ مه ۱۹۸۲] لایحه دفاعی خود را به ثبت رساند.

۲ - خواهان ادعا می‌کند که تبعه ایالات متحده است. ایران اظهار می‌دارد که خواهان به دلیل آنکه پدر وی ایرانی بوده است، طبق قوانین ایران تبعه ایران می‌باشد و لذا حق طرح دعوی نزد این دیوان را ندارد.

۳ - دیوان در تاریخ چهارم تیرماه ۱۳۶۱ [۲۵ ژوئن ۱۹۸۲] به طرفین دستور داد که لوائح خود را در خصوص مسایل موضوعی و حقوقی مربوط به تابعیت مضاعف ادعایی خواهان به ثبت رسانند. خواهان در تاریخ ۲۶ مهرماه ۱۳۶۱ [۱۸ اکتبر ۱۹۸۲] در پاسخ به دستور مذکور، اظهاریه مقدماتی و مستندات خود را به ثبت رساند. ایران در همان تاریخ لایحه خود را در موضوع تابعیت خواهان ثبت کرد.

۴ - در تاریخ ۱۷ فروردین‌ماه ۱۳۶۳ [ششم آوریل ۱۹۸۴]، دیوان عمومی تصمیمی در پیرونده شماره الف ۱۸ صادر کرده در آن نظر داد که دیوان "صلاحیت رسیدگی به دعاوی اتباع مضاعف (اتباع ایران و ایالات متحده) علیه ایران را در مواردی دارد که تابعیت غالب و موثر خواهان طی دوره ذریبط (از تاریخ ایجاد ادعا تا ۱۹ ژانویه ۱۹۸۱/۲۹ دیماه ۱۳۵۹) تابعیت ایالات متحده بوده است". تصمیم شماره ۳۲-الف ۱۸- دیوان عمومی، ص ۱۹، (منتشره در 5 Iran-U.S. C.T.R. 251, 265).

۵ - در تاریخ هفتم تیرماه ۱۳۶۴ [۲۸ ژوئن ۱۹۸۵] دیوان طی صدور دستوری از خواهان درخواست کرد که کلیه ادله و مدارک کتبی را که مایلیست دیوان در تعیین تابعیت غالب و موثر وی مورد بررسی قرار دهد به ثبت رساند. خواهان در تاریخ ۱۱ شهریورماه ۱۳۶۴ [دوم سپتامبر ۱۹۸۵] به دیوان اطلاع داد که قصد دارد برای اثبات تابعیت آمریکایی خود به مدارکی که در تاریخ ۲۶ مهرماه ۱۳۶۱ [۱۸ اکتبر ۱۹۸۲] تسلیم داشته استناد نماید. دیوان متعاقباً از خواننده دعوت کرد که کلیه ادله و مدارکی را که مایل است دیوان در مورد موضوع تابعیت خواهان مورد رسیدگی قرار دهد" به ثبت رساند. دیوان پس از سه نوبت تمدید مهلت اولیه، در تاریخ ۱۷ بهمن‌ماه ۱۳۶۵ [ششم فوریه ۱۹۸۷] چهارمین درخواست تمدید مهلت ایران را رد کرد و به طرفین اطلاع داد که درنظر دارد به محض آنکه برنامه کار دیوان اجازه دهد، طبق بند ۳ ماده ۲۸ قواعد دیوان، براساس مدارکی که در آن موقع در دست خواهد داشت به شور درباره موضوع صلاحیت در پرونده حاضر بپردازد.

۶ - در تاریخ ۲۶ اردیبهشت ماه ۱۳۶۷ [۱۶ مه ۱۹۸۸] ایران لایحه‌ای تحت عنوان "لایحه دفاعیه درخصوص تابعیت خواهان" تسلیم کرد. گرچه در این لایحه، ایران عمدتاً به ماهیت ادعا پرداخته، با اینحال، ادعا کرده است که تماسهای خواهان با ایالات متحده "آنقدر ناچیز و بی‌اهمیت" بوده است که "قابل مقایسه" با تماسهای وی با ایران نمی‌باشد.

۷ - در تاریخ ۱۵ تیرماه ۱۳۶۷ [ششم ژوئیه ۱۹۸۸] خواهان نامه‌ای به دیوان تسلیم نمود و طی آن ضمن اشاره به لایحه ایران از دیوان تقاضا کرد که قبل از دریافت پاسخ وی به دفاعیه خواننده، از هرگونه اقدامی در مورد این پرونده خودداری نماید. در ۱۷ فروردین‌ماه ۱۳۶۸ [ششم آوریل ۱۹۸۹]، خواهان شهادتنامه‌ای در پاسخ به لایحه مورخ ۲۶ اردیبهشت ماه ۱۳۶۷ [۱۶ مه ۱۹۸۸] خواننده به ثبت رساند ("شهادتنامه"). در ۲۲ فروردین‌ماه ۱۳۶۸ [۱۱ آوریل ۱۹۸۹]، ایران به ثبت این

شهادتنامه اعتراض و از دیوان درخواست کرد که یا آن را رد نماید و یا به ایران فرصت پاسخگویی بدان را بدهد. در تاریخ چهارم اردیبهشت ماه ۱۳۶۸ [۲۴ آوریل ۱۹۸۹] خواهان با درخواست ایران مبنی بر اعطای فرصتی برای پاسخ به شهادتنامه اعتراض کرد. در تاریخ ۱۵ اردیبهشت ماه ۱۳۶۸ [پنجم مه ۱۹۸۹] ایران درخواست خود را تجدید نمود. نظریه اینکه قرار اعدادی حاضر بر شهادتنامه خواهان مبتنی نیست، دیوان نیازی نمی بیند که به تقاضاهای طرفین بپردازد.

دوم - شرح وقایع

۸ - استیون جوزف دانیال پور در ۱۴ شهریورماه ۱۳۳۳ [پنجم سپتامبر ۱۹۵۴] در فارست هیلز نیویورک واقع در ایالات متحده، از والدین ایرانی زاده شد. حسب ادعاء اندکی پس از تولد وی، والدین او از کنسولگری ایران در نیویورک برای وی شناسنامه ایرانی گرفتند. طبق اظهار خواهان، وی نه سال اول عمر خود را نزد والدین خود در نیویورک سپری کرد. برحسب ادعاء، در سال ۱۹۶۳ خانواده وی به ایران نقل مکان نمود و خواهان بقیه تحصیلات ابتدایی و متوسطه خود را در ایران گذراند. در ۲۳ دیماه ۱۳۴۹ [۱۳ ژانویه ۱۹۷۱]، خواهان گذرنامه امریکایی گرفت و در ۳۱ فروردین ماه ۱۳۵۵ [۲۰ آوریل ۱۹۷۶] آنرا تجدید کرد و حسب ادعاء، در ۳۰ مردادماه ۱۳۵۱ [۲۱ اوت ۱۹۷۲] به ایالات متحده رفت و در ابتدا با اقوام مادرش زندگی کرد. در همان سال، خواهان برای خدمت نظام وظیفه در ایالات متحده ثبت نام کرد. بطوریکه گواهی ثبت نام وی نشان می دهد، در دهم آذرماه ۱۳۵۱ [اول دسامبر ۱۹۷۲] اداره نظام وظیفه، طبقه بندی نظامی وی را برای ورود به خدمت نظام در ایالات متحده به وی اعلام کرد. سپس، خواهان بر حسب ادعاء تا سال ۱۹۷۷ در دانشگاه سیراکیوس نیویورک به تحصیل پرداخت. بنابه اظهار خواهان، و به شهادت اظهارنامه های مالیاتی و قبوض حقوق وی، نامبرده از سال ۱۹۷۷ به بعد در استخدام امریکن تلفن اند تلگراف کامپنی ایالت نیویورک بوده است.

سوم - تصمیم دیوان

۹ - دیوان باید ابتدا تعیین کند که آیا خواهان از تاریخ بروز ادعا تا ۲۹ دیماه ۱۳۵۹ [۱۹ ژانویه ۱۹۸۱] تبعه ایالات متحده بوده است یا ایران و یا تابعیت هر دو کشور را داشته است. چنانچه دیوان به این نتیجه برسد که خواهان تابعیت هر دو کشور را دارد، آنگاه باید تعیین کند که کدام تابعیت طی دوره ذیربط، تابعیت "غالب و موثر" بوده و در نتیجه باید از لحاظ صلاحیت دیوان در جریان رسیدگی حاضر، تعیین کننده شناخته شود. پرونده شماره الف ۱۸، تصمیم شماره ۳۲- الف ۱۸- دیوان عمومی، ص ۱۹، مورخ ۱۷ فروردین ماه ۱۳۶۳ [ششم آوریل ۱۹۸۴]، (منتشره در 5 Iran-U.S. C.T.R. 251, 265).

۱۰ - بحثی نیست که خواهان به تبع تابعیت پدرش، تبعه ایران است. هیچگاه ادعا نشده است که خواهان مطابق قوانین ایران درخواست ترک تابعیت ایرانی خود را کرده و یا به نحوی از انحاء تابعیت ایرانی را از دست داده باشد. در عین حال، از سوابق امر روشن است که خواهان تبعه ایالات متحده است. خواهان به شهادت گواهی تولد و گذرنامه آمریکایی وی، در ایالات متحده متولد شده و از اینرو یک شهروند آمریکایی است.

۱۱ - با این ترتیب، موضوع موثر در مقام این است که تابعیت غالب و موثر خواهان در دوره ذیربط تعیین شود. دیوان در تصمیم خود در پرونده شماره الف ۱۸ خاطرنشان ساخت که تعیین تابعیت غالب و موثر یک خواهان مستلزم در نظر گرفتن "کلیه عوامل ذیربط و از جمله محل اقامت معمولی، مرکز علایق و منافع، پیوندهای خانوادگی، مشارکت در زندگی عمومی و سایر شواهد وابستگی" است. همان ماخذ. در رأی این شعبه در پرونده رضا سعید مالک و جمهوری اسلامی ایران، در بند ۱۴ قرار اعدادی شماره ۳-۱۹۳-۶۸ مورخ دوم تیرماه ۱۳۶۷ [۲۳ ژوئن ۱۹۸۸] دیوان

مضافاً توضیح داد که "درواقع، تمام عمر خواهان از بدو تولد، و کلیه عواملی که در فاصله این مدت بر واقعیت و خلوص نیت او در انتخاب تابعیت مورد ادعای وی دلالت داشته باشند، حائز اهمیت هستند".

۱۲ - دیوان اکنون باید ضابطه مزبور را نسبت به واقعیاتی که به دیوان ارائه شده اعمال نماید. سوابق پرونده ثابت می‌کند که خواهان پس از عزیمت به ایالات متحده در سال ۱۹۷۲، حداقل از سال ۱۹۷۷ تا ۲۹ دیماه ۱۳۵۹ [۱۹ ژانویه ۱۹۸۱] به طور مستمر در ایالات متحده زیسته و به کار اشتغال داشته است. به شهادت فرم‌های دبلیو-۲ اظهارنامه مالیاتی خواهان برای سالهای ۱۹۷۷ تا ۱۹۸۱، وی در طی این مدت برای آمریکن تلفن اند تلگراف کامپنی نیویورک کار می‌کرده است. نسخ اجاره‌نامه آپارتمان خواهان ثابت می‌کند که در طول این مدت وی محل سکونتی در نیویورک داشته است. عزیمت خواهان از ایران در سال ۱۹۷۲ و اقامت مستمر وی در ایالات متحده پس از این عزیمت، حاکی است که خواهان قصد داشته در ایالات متحده مقیم شود و آنجا را موطن خویش قرار دهد. گواه دیگر این مطلب، نامه‌ای است به تاریخ هشتم تیرماه ۱۳۵۷ [۲۹ ژوئن ۱۹۷۸] که پدر خواهان در ایران به وی نوشت و به خواهان اصرار کرد که به ایران بازگردد و کسب و کار خانواده را اداره کند. ترتیب اثر ندادن خواهان به این درخواست، تلویحاً بدان معنی است که وی تصمیم گرفته بود در ایالات متحده بماند و آینده شغلی خود را در همانجا پایه‌گذاری کند. بعداً، خانواده بلافاصله وی نیز به ایالات متحده نقل مکان کرد.

۱۳ - دیوان براین نظر است که خواهان قبل از آنکه دعوی وی، بر حسب ادعا به وجود آید، تصمیم گرفته بود که در ایالات متحده زندگی کند و بر حفظ تابعیت امریکایی خود تأکید ورزد. لذا، دیوان نتیجه می‌گیرد که تابعیت غالب و موثر وی در طول مدت ذیربطه، تابعیت ایالات متحده بوده است.

چهارم - قرار

۱۴ - بنا به مراتب پیش گفته،

دیوان به شرح زیر قرار صادر می‌کند:

الف - از لحاظ صلاحیت دیوان، تابعیت غالب و موثر خواهان، استیون جوزف دانیال پور، تابعیت ایالات متحده است.

ب - برنامه زمانی تسلیم لوایح و مدارک در مورد کلیه موضوعات دیگر پرونده، طی دستور جداگانه‌ای تعیین خواهد شد.

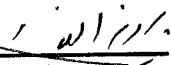
لاسه، به تاریخ ۲۰۰۲ میلادی... ۱۳۶۸ برابر با ۲۴ ژوئیه ۱۹۸۹

گایتانو آرانجیو - روئیتس

رئیس شعبه سه

به نام خدا

پرویز انصاری معین

نظر مخالف

ریچارد سی. الیسون